

வினாக்கள்

கசவ பரிபாலன கமை வெளியீடு.

வெள்ளிக்கிழமை தோறும்
வெளிவருவது

ஆரம்பம்: விரோதி ரஸ (1889) ஆவண்ம் 28-ம் ஏ

அசுக்கம்: சைவப்பார்காச் அசுக்கியந்திரஶாலை, 450. காங்கீர்க்கணத்துறை வீதி, யாழ்ப்பாறை, தூதோலைபேசி: 356

[1 - 1] யாப்பாளி : பிங்கள ஹஸ் கார்த்திகை மீ க0 - 4 வெள்ளிக்கிழமை (25 - 11 - 1977) [இல : எ. 2

Digitized by srujanika@gmail.com

**கார்த்திகைத் தீயக் கவிஞர் கண்டு உள்ள
கவிப்போம்**

**சோதிவடிவான ஆதிக்கு
விளக்கிட்டு உள்ளளிப்புவோம்**

திங்கள் பல வண்டு; ஆனற் கார்த்திகைத் திங்களுக்குத் தனி மகிழமயுண்! தீபாவளியில் வைத்த வரிசைத் தீஸ் ஒளி மனத்தை விட்டலூ முன் கார்த்திகைப்பூரணையும் கார்த்திகை நாளும் வந்துவிட்டன! மக்கள் வாழ்வில் எழுந்துள்ள இருளை ஒருவாறு நீக்க இந்த ஒளி விழாவில் உள்ளத்தை வைப்பதுதான் உய்வதற்குகந்தவழி.

மூணச் சந்திரன் பொவிவுடன் கார்த்திகை
நட்சத்திர நன்னாள் கார்த்திகைபத்து (25.11.1977)
வருகின்றது. அமராலயம், சர்வாலயம் இருவகைத்
தீபமும் ஒரேநாளில் வரும் விசேஷம் இவ்வாண்டு
நிகழ்கின்றது.

சேந்தியாய்ச் சுடராய் விளக்கும் ஆகியந்தமில்லை
அரும் பெருமானை விளக்கேற்றி விசேட சூசையாற்றி
வழிபடும் பேறு சைவ மக்களுக்குண்டு,

தூண்டு சுட்டாகிய சோதியைக் காண வழி ஒன்றுமிகு. அதிதான் :
(வளர்ச்சி 2-ஆம் பக்கம்)

கண்டதும் கேட்டதும்

[அனைக்கோட்டை “திருவன்” எழுதுவது]

புலவரின் புண்களும்
இறைவனின் புண்களும்

இதற்கு முந்திரு சட்டுரையில், திருடர்க்கெல்லாம் திருடனும், உள்ளங் கவரி கள்வனுமாகிய பெரிய கள் அணைக் கண்டு பிடிப்பதற்கான சில அடையாளங் களைத் தந்தேன். எத்தனை துப்பறியும் சிங்கங்கள் அணைக் கண்டபிடித்தார்களோ தெரியவில்லை.

மணிவாசகப் பெருமான் தான், அவனைக் கண்டு பிடித்தலையும், அவனுக்குக் கால்விலங்கு கூட்டியதையும், ‘திருவண்டப்பாகுதி’ யில் பின்வருமாறு சொல்லுகின்றார்.

"பண்டே பயில்தொறும், இன்றேபயில் தொறும் ஏந்தகும் சோன்னத் தண்டனை!

உள்கும் சோரணக கண்டனம்! ஆர்மின்! ஆர்மின்! நான் மலர்ப்பிளையவின் தாள்தளையிடுமின்! விட்டு கட்டுமின்! சொல்லுமின்! விட்டு விடுமின்! பற்றுவின்!“

சுற்றுமின்! தூய்மின்! தொடரமின்! விடேனமின்! பற்றுமின்! [சோஷன் - கன்ளன், ஆர்மன் - கட்டுங்கள், தாள் தலை - கால்விலங்கு, விடேனமின் - விடாதீர்கள்] அவனுக்கு இரும்பினால் விலங்கு பூட்டினால் உடைத்து ஏறிந்தவிடுவான். ஆதவால் அவனைக் கட்டவேண்டியது, அன்றவர்க்கத் தமிழ்களினால் செய்யப்பட்ட மாஸி

நூத்த மலாகளினுடை செபமூ
நூத்த மலாகளினுடை செபமூ

Digitized by Noolokam Foundation
noolokam.org, laavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | Laavanyaham.org

கிருசிற்றம்பலம்
ஏற்ற அமைச் சாலையாவினம் வீங்க தலையில்
வெந்தனு மோங்குக
கூடும் பொது எமர முமே குந்த வையாமுதி தயர்திருவே.
கிருசிற்றம்பலம்

இந்துசாதனம்

பிங்கள் வடு கார்த்திகை மீ கீ-2 வெள்ளி

ஆடற் பருந்தும் அருகூட்டும் பைங்களியும்

விநோதம் விபரிதம் விகடம் இவை முன்றம் எப்பொழுதம் எங்கனும் இப்பொகப் பெரிதம் வர வேற்கப்படுவன், காரணம், அவற்றிலுள்ள நூதனமே.

ஏகிப்திய சனுதிபதி இல்லே நாடானுமன்றத் தில் அந்தாட்டு முதல்அமைச்சருடன் அந்தியோன்ய நட்புரிமை பூஷ்டு வாய்விட்டு உள்ளக் கிடக்கக்கூடிய எடுத்துரைப்பதென்றால் அது விநோதமல்லாத வேறென்ன? அரபு நாடுகளில் ஏனையவற்றில் இது விபரிதமாகத் தோன்றுகின்றது. இந்த எண்ணம் வெடித்தால் விபத்துண்டாகவும் இடமுண்டு, மற்ற வையு தேசங்களிலே சிலர் இந்த விகழுச்சியை விகடமாகக் கருதுகின்றனர்,

எந்த நிலைமையிலும் இந்த வைப்பும் உகைக் கவனத்தை ஊக்கப்படுத்தியிருப்பதை ஊன்றி ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுத எக்குத்துநிலையிலும் அக்குத்தின் பெய்க்குக்குத்தைக் கருத்தைக் கருத்தைக் காண்பது விவேகமாகும்.

ஜூகிய அரபுக் கூட்டுணியில் எகிப்து அங்கம் விகிக்கின்றது. இல்லேசீ எமாக எண்ணக்கூடிய புத்த விபத்திற் சிக்குண்ட நாடாக இருந்தபொழுது அம் எகிப்து பெருந்தன்மையாக மாற்றின் நாட்டுக்குத் தூதாகச் சென்றமை வரலாற்றுப் பெருக்கூடிய அகிக்கின்றது. தரியோதனாகத்தோருக்கும் பஞ்ச பாண்டாருக்கும் தூத நடத்தியவர் ஒரு பகுதியாரின் ஏருந்தோழும். எனவே தருமரும் தமபிமாருமே சர்ப் பக் கொடியோணிடம் சமரசம் பேசச் சென்றதா வே வியாக்கியானம் செய்யலைம். ஆனால் அந்தத் து யாரிடம் சென்றதோ அங்கு குது நடந்தது, மாயக்கிருஷ்ணனின் மகிழுமும் இரு பகுதியாகும் கும் குலகியது,

இப்பொழுத நடைபெற்ற இந்தத் தூதவரைத் தயரப்படுத்தச் சூதயாதம் கிகழும் தர்ப்பாக்கியம் ஏற்படவில்லை ஆகவே இந்த அரசியற் கருத்தாங்கு அதிகுகியத்துவத்தை அடைந்துவிட்டது விளைவு யாதாகினும் விரிந்த மனப்பான்மை ஒன்றுண்டா எதே பெரித.

இதோன்ற சமரசப் பேசச் சங்கள் நாட்டில் என் நிகழ்கூடாது? இங்கும் எம் மத்தியில் தீர்க்கப்படவேண்டிய பலபிரச்சினைகள் உண்டல்லவா?

இன்தால் மொழியால் எழுங்கிருக்கும் எதிர்ப்பை இல்லாதொழிப்பதற்கு எல்லா வழி வகைகளையும் எடுக்கின்றோம் என்ற அடிக்கடி எடுத்துரைக்கும் ஜூகிய தேசியக் கட்சி அரசு அதன் தலைவர் மூலம் யாழ்ந்தர முற்றவெளியிலே தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியில் நின்று தூத உரையைச் சூழுமாக நிகழ்த்தக் கூடாதா? நிகழ்த்தக்கூடிய நிமித்தம் எழுங்கிருக்கும் இவ்வேளையில் இந்த விநோதம் இடம் பெற ஏன்றோரும் ஒருங்குழுதித்தல் வேண்டும். அது விபத்திமாகாது, விகடமாக.

அரசியல் பிழையாதாயின் பருந்தும் - பைங்களியும் விருந்து அருந்தி ஒருங்கமைய முடியாதா?

சீத மதிக்குடைக்கீழ்ச் செம்மை அறங்கிப்பத் தாதவிழ்புந் தாரான் தனிக்காத்தான் - மாதா அருகூட்டும் பைங்களியும் ஆடற்பருந்தும் ஒருகூட்டில் வாழ உலகு. - நவென்பா,

ஸ்ரீலந்து ஆறுமுகநாவலர் குருபுதைத்தினம்

கார்த்திகைத் தங்கள் 18-ஆம் நான் (3-12-77) தனிக்கிழமை ஸ்ரீ-ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் குருபுதைத் தினமாலும்

கண்டதும் கேட்டதும்

1-ஆம் பக்கத்து வளர்ச்சி

களினுல். அப்படியான 'நான் மலர்ப்பினையில்' அவன் அறக்க முடியாது.

அப்படிக் கட்டப்பட்ட கள்வினை மனிவாசகப் பெருமான் தனது, "உள்ள மென்னுக்கூட்டுக்கூட்டு மெல்லும் தறி நிறுவி உறுதியாகத் தள்ளாரிய அன்பென்னும் சங்கிலித் தொடரினால்" பூட்டி இருத்தினர். இருத்தினிட்டு, "கள்ளப்பினை அகப்பட்டுக் கொண்டாரோ? இனியெங்கே தபாபியோடப் போகின்றீர்களே?" என்ற கேட்கின்றார்.

"தருஞுடைச்சுடரே! அளிந்ததோர் கனியே!

பெருந்தில் அந்தவர்க்காரரே!

பொருளுடைக் கலையே! புகழ்ச்சிகைக்கடந்த

பொகமே யோகத்தின் பொலிவே!

தெருவிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த

செவ்வமே! சிவப்புமானே!

கிருளிடத் துள்ளைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்

எங்கெழுந்தருஞ்சுதினியே!"

[அளிந்த - கரையப் பழுத்த, தெருள் - தெளிவு]

இப்படி மனிவாசகப் பெருமானிடம், பிடிப்பட்ட கள்வன் சிலரிடம் வகையாக அகப்பட்டு அடிவாங்கிப் புண்பட்டதையும் சொல்ல வரும்புகின்றேன்.

முன்னாரு காலத்தில் மிகவும் வறிய புலவர் ஒருவர் இருந்ததார். அவர் தனது பாட்டுக்களை இயற்றிக் கொண்டு வஞ்சகரிடம் பணம் பெறவதற்குத் திரிந்த அவரது காலிற் புண்கள் உண்டாகிவிட்டன. வீடுவில் இரங்துவிட்டுத் திரும்பும் போது வாசற்படி கள்ளல் அடிப்படுத்த தலையில் புண் உண்டாகியது - (அக்காலத்தில் வீட்டுவாசக்கள் பதிவாக்கத்தான் இருக்கும். வீட்டிற்குள் நுழைப்பவர்களும், வெளியில் செல்பவர்களும் ஜனிந்து கிரகலட்சுமிக்கு வணக்கம் செய்து விட்டுப் போவதற்கு உண்டாக்கிய வழக்கம் போலும் கவனியீராக நியிர்த்தப்படியே சென்றுள்ள வாசற்படி தலையில் அடிக்கலும்) - இன்னும் அவர் பிச்சை கேட்டவர்கள் கோபித்துப்பேசும் சொற்கள் அவரது மனதிற் புண்களை உண்டாக்கி விட்டன. அப்போது அவர் "இனி இந்தப் புண்களைச்சங்கரனிடம் காட்டி மருந்து கேட்போம்" என்று போன்று.

"வஞ்சவர் பால் நடந்தலைந்த காலிற்புண்ணும்,

வாசல் தொழும் அட்டுண்ட தலையிற் புண்ணும்,

செஞ் சொல்லை நினைந்தருகும் நெஞ்சிற் புண்ணும்,

தீருமென்றே சங்ரை பாற் வேர்தேனப்பா?"

[செஞ்சொல் - கோபித்துப் பேசிய குடுஞ்சொல்]

சங்கரன் அப் புலவருக்கு என்ன, மருந்து கொடுத் தாரா? "உருவுக்கு ஒருப்பக்கத்தில் இடி, மத்தளத்திற்கு இருபக்கத்திலும் இடி" என்றதற்கிசைய "மடையா? என்னிடமா மருந்திற்கு வந்தாய்?"

"வொஞ்சமலை பிரம்படியின் புண்ணும், வேடன்

கொடுஞ்காலால் உதைத்த புண்ணும் கோபமாக

பஞ்சவரில் ஒருவன் வில்லால் அடித்த புண்ணும்

பாரென்றே காட்டி நின்ஜூ பரமன்தானே?"

பிரம்படியின் புண் - அரிமர்த்தன பாண்டியன் பிரம்பினுல் அடித்த புண். வேடன் கொடுஞ்காலால் உதைத்த புண் - காளாத்திமலையிலே கண்ணப்பநாசனார் தனது இரண்டாவது கண்ணைப்பிய்த்து அப்பறந்கு அடையாளம் காண்பதற்கு இறைவனுடைய முகத்தில் காலை உதைந்த வைத்துக்கொண்ட போது இறைவனுக்கு ஏற்பட்ட புண். பஞ்சவரில் ஒருவன் - அருச்சனன்.)

(வளர்ச்சி 3-ஆம் பக்கம்)

கார்த்திகைத் தீபக் கவிஞர் கண்டு

(1 ஆம் பக்கத்து வர்ச்சி)

உடம்பெனு மனையகத் தள்ளுமே தகளியாக மடம்படும் உணர்நெய்யடி உயிரெனும் திரிமயக்கி இடம்படு குருங்கு குருங்கு இருங்கு நோக்கிற டெம்பமர் காளை தாலை கழுதுக்கூடு வென்றைத் தூண்டல்வை.

உள்வழிபுடன் புறவழியாகிய விளக்கீட்டு விழா வும் அளப்பரும் நன்மை தரும் என்று எம் முன்தீருங்கள் இந்த மங்கலவழியை வழங்குதலைக்கொண்டனர்.

திருத்தொண்டர்கள் சிந்தையிலே தெளிந்த தீருவொளி திருவேட்களைப் பெருமானிப் போற்றி நிறைவேகம் இருக்கும் தீருமையிலே.

திருவொளி காளியைபேதுறுகின்ற திசைமுகனும் திசைமேலனந்த கருவரை யோல்க்க எடுத்த அரக்கள் ஆடெழிற்கூருகள் ஆடக்கூடும் தீருவெந்துக்கூடும் தீருவெந்துக்கூடும் தீருவெந்துக்கூடும் தீருவெந்துக்கூடும் தீருவ

THOUGHTS TO BE TREASURED

இமையவர் தமிழ்மையும் எம்மையும் முன்னால்
அமைய வகுத்தவன் ஆதி புராணன்,
சமயங்கள் ஆற்றுதன் நாளினை நாட.
அமைப (ஏ) எனு உழல்கிளற ஆதிப்புராணே.

The ancient Lord who created the Devas and men in accordance with their previous deeds. He is the beginningless Lord that prevades and manifests Himself in the six (orthodox) creeds that search for His Gracious Feet.

Hindu Organ

Friday, 25th November, 1977.

Business - Bent Budget

The presentation of the Appropriation Bill is always an exciting event that can appropriately be called the Annual Debate in the Assembly. This occasion is so big that legislators rarely let slip the golden opportunity to express their minds throwing encomiums or pouring scorn. The 1977 Budget has attracted every attention from all corners though the voting on it will eventually be a continuous consonant chorus of approval mouthed by the mighty group of one hundred and thirty nine drowning the determined disapproval of the rest thirtynine.

Brick-bats and bouquets are adjuncts of rhetoric. But what matters is the effect of the proposals of the Minister of Finance. Experience of the past Administration has shown that official figures have always been misleading. But even despite the involving labyrinth of statistics, policies of the Government if sincerely carried out by the different departments and officials and officers would lead to beneficial results.

The Ronnie - de Mel Budget has been conceived with his mind centering on the item of subsidies that has disturbed and debased the economic endeavours of the past. Subsidy in the context of the Budget of this country must be taken to mean the money contributed by the State on charitable considerations. The free issue of rice, the provision of free facilities of education, free medical attention however magnanimous they may have been, all could have been undertaken only by a country overflowing in resources of revenue and not dependent on foreign imports.

Democracy signifies the Government of a country by its people either directly or by representatives. With the abolition of the political embellishment — Appointed Members of Parliament, the democratic principle has gained ground. Hence the importance of the proposals of the Government in power after a landslide victory of a single party. In that spirit of democratic thought, the Minister of Finance can be expected to make minor modifications in the detailed working of the new proposals such as raising the upper limit for free rations to a monthly income of Rupees Five Hundred.

The verdict of the people can be voiced by their representatives only on the occasion of the debate on the Budget for the following year.

Auction Sale

All the unredeemed Jewelleries pawned with Mr. T. K. Periyathamby, Licensed Pawn Broker of Mapanavoor, Keralanagar North, from 28.8.1970 till 9.11.1976, will be sold by me by Public Auction at the said Pawn Shop on Saturday, 7th January 1978, commencing at 10 a. m.

V. Erampamoorthy,
Licensed Auctioneer

Karainagar,
17.11.1977.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org/nayavaham.org

25/2

Saiva Jnana Darshanam

Sutram 5

Relating to the Divine in us and its Manifestation as the Spiritual Guru

Being is a being so long as it struggles to rise above nature (parakrifi) and this nature is both internal and external. Conquering external nature belongs to the province of science, mathematics, astronomy, and such allied modern disciplines; conquering of the internal nature belongs entirely to the province of religion Human nature, the ordinary human being wants to see big material facts. The ordinary man cannot understand anything subtle. The masses admire the lion that kills thousand lambs never for a moment thinking that it is death for the lambs, although a momentary triumph for the lion, because they find pleasure only in manifestation of physical strength. Thus it is with the physical beings, the ordinary run of mankind. They understand and find pleasure in everything that is external. But in every society there is a section whose pleasures are not in the senses, but beyond in the realms of thought and intellect and in some very rare cases in the still higher spiritual realms of insights glimpses and visions. And if we read the history of nations between the lines we shall always find that the rise of a nation comes with an increase in the number of such men and the fall begins when this pursuit after true freedom has ceased. That is to say the main spring of the strength of every race lies in its spirituality and the death of the race begins the day that spirituality wanes and materialism gains ground. The pursuit of the infinite, the struggle to grasp the infinite, the effort to get beyond the senses and the intellect the striving day and night to live inseparable union with the infinite is the grandest and the most glorious man can ever make. The lower types of humanity in all nations find pleasures in the senses, while the educated and the cultured find it in thought, in philosophy, in arts and sciences. Spirituality is a still higher plane for those who can understand what faith is, what love is, and what freedom is. It is a pity. We regret to say, that most of us are living lives in a world

where the main springs of freedom and the main springs of faith have all dried up long before, God, Almighty save us!

Faith dawns upon us when a purusha or a teacher of the same spiritual dimensions as ourselves happens to commune with us in love and in spirit. It is true that the prusha concerned has his separate physical, intellectual and subtle sheaths and bodies but he has attained a purushahood a state of freedom from these bodies that he can disengage himself from them and can commune as a spirit with persons of the same spiritual dimensions as himself in love and in spirit. He is the double, the antaratman, the hidden reality in us, who has been dwelling in our hearts in inseparable union with us, waiting for the most suitable time and place to manifest and appear before us to initiate us to the grand doctrines of faith and freedom. He is as it were the first, the fore-runner of a long list of spiritual gurus who are there to initiate us at different stages of our spiritual growth into the finer aspects of the mystery of existence. It is only after a spiritual experience of this nature with our spiritual guru there arise in us what we call 'faith in spirit' 'faith in love' and 'faith in God'. It is only after such a rich religious experience, we realise that the entire movement of the Universe of beings and non-beings, whether it be from involution to evolution or from evolution to involution, or the soul's evolution from the unconscious state to the state of the highest saint, all these take place under the stress of the divine.

Our own evolutionary ascent from the world of the senses to the world of the intellect and thence beyond to the world of the purushas of faith is happening not automatically but under the stress of that wonderful divine in us.

The Jaffna Co-operative Stores Ltd.

Whereas Vaithilingam Kandiah of Kurumpaciday, Tellipalai, has applied to the Directors of the abovenamed Company for the issue of a Duplicate Certificate in respect of Thirty (30) Ordinary Shares of Rs. 100/- each; numbered: 1783 ; 5289—5293 & 7040—7063, registered in his name, the originals of which are represented to have been destroyed, lost or mislaid; NOTICE IS HEREBY GIVEN THAT if within two weeks hereof no claim is made to or no objection lodged with the undersigned, the Directors will proceed to deal with the application for Duplicate Certificate the originals of which will be deemed to have been cancelled.

T. SOMASUNDARAM,
Secretary,
420, Hospital Road,
Jaffna
18th November, 1977.

18/25/3

With the dawning of faith truth becomes manifest for the first time. The state of purushahood is attained by us. We become purushas of action. We call ourselves instruments in the hands of God. We become Karma-yogins. A Karmayogi is a freed purusha. He wants to do work, He wants to do good to human beings. He does not expect gratitude from them. He knows that it is not in them to be grateful. He does not regret it; He knows their nature, He knows the secret of work. He works because it is his nature, because he feels that it is good for him to do so and he has no object beyond that. His position in the world is that of a giver and he never cares to receive anything. He knows that he is giving. He is above attachment and does not ask for anything in return and therefore he eludes the grasp of misery and pain.

The most outstanding example of a soul who rose to the height of a prusha - who attained the state of prushahood par excellence was Mahatma Gandhi. As a freed soul, if you want to rise to purushahood and serve mankind seek refuge under Mahatma Gandhi. There is no other way.

வாஸ்தவிக் கார்த்த சூப்பு மலைவன்று சுந்தை மலைகள்
வாஸ்தவிக் கார்த்த சூப்பு மலைவன்று தமிழ்நாடு வாஸ்தவிக் கார்த்த சூப்பு மலைவன்று சுந்தை மலைகள்

Printed and published by the Proprietors, the Saiva Paripalana Sabha, Jaffna at their Saiva Prakasa Press, 450 K. K. S. Road, Vannarponnai, Jaffna on Friday, November 25, 1977.

EDITOR-IN-CHIEF: R. N. SIVAPRAKASAM